

309

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 9 października 1953 r.

w sprawie zakładania i używania urządzeń megafonowych.

Na podstawie art. 38 dekretu z dnia 11 marca 1955 r. o łączności (Dz. U. Nr 12, poz. 71) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakładanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych i ich używanie wymaga uzyskania zezwolenia właściwej terenowo dyrekcji okręgu poczty i telekomunikacji.

2. Zezwolenie przewidziane w ust. 1 określa warunki instalacji i używania urządzeń megafonowych.

3. Organy dyrekcji okręgu poczty i telekomunikacji mają prawo kontroli przestrzegania warunków, na jakich zostało udzielone zezwolenie.

4. W razie stwierdzenia, że warunki, na jakich zostało udzielone zezwolenie nie są przestrzegane, zezwolenie może być cofnięte.

§ 2. Zezwolenia przewidziane w § 1 mogą być udzielane na czas określony lub nieokreślony.

§ 3. 1. Za zakładanie w miejscach publicznych uważa się instalowanie urządzeń megafonowych w taki sposób, że odtwarzane przez nie dźwięki mogą być słyszane przez osoby znajdujące się na publicznych drogach, ulicach, placach, parkach i innych miejscach dostępnych dla publiczności.

2. Za zakładanie i używanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych uważa się również posiadanie i używanie wszelkiego rodzaju pojazdów zdolnych do poruszania się po drogach publicznych, wyposażonych w urządzenia megafonowe służące do przekazywania dźwięków na zewnątrz pojazdu.

§ 4. Rozporządzenie nie dotyczy urządzeń megafonowych zakładanych na dworcach i obiektach kolejowych, dworcach autobusowych, dworcach i przystaniach żeglugi morskiej i śródlądowej oraz na lotniskach.

§ 5. Osoby i instytucje, posiadające urządzenia megafonowe zainstalowane w miejscach publicznych przed wejściem w życie rozporządzenia, obowiązane są zwrócić się o udzielenie zezwolenia do właściwej dyrekcji okręgu poczty i telekomunikacji w ciągu 30 dni od ogłoszenia rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: Z. Moskwa